

Sygn. akt X GC 1236/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Sekretarz sądowy Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 40 201,77 zł (czterdzieści tysięcy dwieście jeden złotych 77/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 39 200 zł od dnia 15 maja 2016r do dnia 26 sierpnia 2016r

- 29 200 zł od dnia 27 sierpnia 2016r

- 1 624,78 zł od dnia 21 maja 2016r

- 8 610 zł od dnia 11 czerwca 2016r.

- 598,25 zł od dnia 26 maja 2016r

- 168,74 zł od dnia 5 lipca 2016r

II. umarza postępowanie w pozostałej części

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7 845 zł (siedem tysięcy osiemset czterdzieści pięć złotych) tytułem kosztów procesu.

IV. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 117,01 zł (sto siedemnaście złotych 01/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt X GC 1236/17

UZASADNIENIE

Dnia 5 sierpnia 2016 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wniosła przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pozew o zapłatę kwoty 50 201,77 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wskazanych kwot, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że zawarła z pozwaną umowę, której przedmiotem było wykonanie zadania „Budowa budynku biurowo-magazynowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą (instalacje sanitarne) w obrębie W., gmina B. działa o numerach 95/1, 95/2 i 123” (w tym montaż instalacji podłogowej, pompy ciepła oraz obwodu). Strony ustaliły, że rozliczenie robót zostanie dokonane na podstawie cen umownych, w oparciu o kalkulację wstępną. Wartość materiałów i robocizny ustalono na kwotę 62 000,00 złotych netto, to jest 76 260,00 złotych brutto. Należność miała zostać uregulowana przez pozwaną w terminie 30 dni od daty przyjęcia faktury z protokołem odbioru częściowego lub końcowego. Powódka wykonała pierwszy etap prac, to jest montaż instalacji podłogowej. Na podstawie protokołu robót powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT na kwotę 18 450 złotych brutto. Następnie powódka przystąpiła do drugiego etapu prac, to jest montażu pompy ciepła wraz z sprzętem. Roboty zostały wykonane i z tego tytułu, na podstawie protokołu odbioru robót, powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT na kwotę 49 200,00 złotych brutto. Następnie powódka przystąpiła do trzeciego etapu prac, to jest wykonania instalacji centralnego ogrzewania instalacji podłogowej. Prace zostały wykonane i na podstawie protokołu końcowego odbioru robót powódka wystawiła fakturę VAT na kwotę 8 610 złotych brutto. Główny inwestor budowy sprawdził wykonane roboty pod względem ewentualnych usterek i dnia 10 maja 2016 roku sporządził pismo, w którym wymieniono zakres wad do poprawienia. W dniu 14 lipca 2016 roku sporządzono bezusterkowy protokół odbioru robót. W trakcie prowadzonych robot powódka wystawiła pozwanej faktury VAT za zużyte materiały na łączną kwotę 3563,21 złotych. W trakcie współpracy stron, pozwana świadczyła na rzecz powódki usługi (prace koparki-ladowarki, zagęszczarki) i z tego tytułu wystawiła powódce dwie faktury VAT na łączną kwotę 3619,28 złotych. Powódka dokonała kompensaty wzajemnych roszczeń, w ten sposób, że pomniejszyła zobowiązanie pozwanej wobec powódki o wyżej wskazaną kwotę. Po zaliczeniu dokonanych przez pozwaną wpłat, a także uwzględnieniu dokonanej kompensaty zobowiązanie pozwanej wyniosło kwotę 50 201,77 złotych, i taką też kwotę powódka dochodzi niniejszym pozwem.

Dnia 24 października 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

W przepisany termin pozwana złożyła sprzeciw i wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwana kontestowała wysokość dochodzonego przez powódkę roszczenia i wskazywała, że wartość świadczonych przez nią usług z tytułu korzystania przez powódkę z zagęszczarki stanowiącej własność pozwanej była znaczenie wyższa. W konsekwencji, kwota dochodzona przez powódkę winna być pomniejszona.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska, z zastrzeżeniem, że pismem z dnia 25 listopada 2016 roku powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 10 tysięcy złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 23 lutego 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (zamawiający) zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w M. (wykonawca) umowę, której przedmiotem było wykonanie zadania pod nazwą „Budowa budynku biurowo-magazynowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą (instalacje elektryczne) w obrębie W., gmina B. dz. Nr 95/1, 95/2, 123. Przedmiotem umowy był montaż instalacji podłogowej projektu – bez posadzki betonowej, montaż pompy ciepła wraz z osprzętem oraz montaż obwodu grzewczego (§1 umowy). Rozpoczęcie robót miało nastąpić w dniu 24 lutego 2016 roku, a zakończenie w dniu 15 kwietnia 2016 roku (2 umowy). Rozliczenie robót miało zostać dokonane na podstawie cen umownych w oparciu o kalkulację wstępną. Wartość materiałów i robocizny ustalono na kwotę 76 260,00 złotych brutto (§3 umowy). Należność miała zostać uregulowana w terminie do 30 dni od daty przyjęcia faktury z protokołem częściowego lub końcowego odbioru robót, w ten sposób, że za pierwszy etap wpłata w wysokości 15 000,00 złotych netto po wykonaniu instalacji podłogowej, za drugi etap wpłata w wysokości 40

000,00 złotych netto po zamontowaniu urządzeń z pompą ciepła i za trzeci etap wpłata w wysokości 7000,00 złotych po rozruchach na gorąco i regulacjach instalacji grzewczych (§4 umowy).

Dowód:

-umowa, k. 20.

Dnia 1 marca 2016 roku sporządzono protokół odbioru instalacji podłogowej. Roboty zostały uznane za wykonane bez wad i odebrane od wykonawcy. Dnia 14 kwietnia 2016 roku sporządzono protokół odbioru montażu urządzeń z Pompą ciepła. Roboty zostały uznane za wykonane bez wad i odebrane od wykonawcy. Sporządzono protokół próby na gorąco instalacji centralnego ogrzewania instalacji podłogowej wraz z urządzeniami. Stwierdzono, że instalacja centralnego ogrzewania po przeprowadzonej próbie zachowuje pełną szczelność, osiąga normatywne temperatury i nadaje się do eksploatacji. W dniu 14 lipca 2016 roku dokonano końcowego bezusterkowego odbioru robót.

Dowód:

-protokół odbioru, k. 21, 25, 28, 31.

Tytułem wykonanych prac powódka wystawiła pozwanej faktury VAT: w dniu 7 marca 2016 roku na kwotę 18 450,00 złotych brutto, w dniu 14 kwietnia 2016 roku na kwotę 49 200,00 złotych brutto, w dniu 11 maja 2016 roku na kwotę 8 610,00 złotych brutto.

Dowód:

-faktury VAT, k. 22, 26, 29.

Tytułem zużytych materiałów powódka wystawiła pozwanej faktury VAT: w dniu 6 maja 2016 roku na kwotę 2589,41 złotych brutto, w dniu 11 maja 2016 roku na kwotę 598,25 złotych brutto, w dniu 20 czerwca 2016 na kwotę 168,74 złotych brutto. W dniu 10 maja 2016 roku dokonano korekt faktury z dnia 6 maja 2016 roku w ten sposób, że pomniejszono jej wartość o kwotę 206,81 złotych.

Dowód:

-faktury VAT, k. 32-38.

Pozwana wpłaciła powódce kwoty: w dniu 11 kwietnia 2016 roku -14 000,00 złotych, w dniu 7 czerwca 2016 roku -4 000,00 złotych, w dniu 21 czerwca 2016 roku -10 000,00 złotych, w dniu 28 sierpnia 2016 roku – 10 000,00 złotych.

Dowód:

-potwierdzenia operacji, k.23-24, 27, 66

Powodowa spółka korzystała z urządzeń – zagęszczarki, koparko – ładowarki, należących do pozwanej spółki. W trakcie korzystania z zagęszczarki, maszyna uległa awarii. Strony ustaliły, że powódka odda maszynę do serwisu, zaś pozwana ją stamtąd odbierze.

Tytułem wykonanych usług (zagęszczarka; koparko-ładowarka), w dniu 25 marca 2016 roku pozwana wystawiła powódce faktury VAT na łączną kwotę 3619,28 złotych. Następnie powódka dokonała kompensaty wzajemnych zobowiązań i wskazała, że saldo rozliczenia należności na dzień 30 czerwca 2016 roku wynosi kwotę 50 201,77 złotych. Pismem z dnia 26 lipca 2016 roku wezwała pozwaną do zapłaty wyżej wymienionej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 726,33 złotych.

Dowód:

-faktury VAT, k. 40-41;

-pisma, k. 39, 42;

-wezwanie do zapłaty, k 43;

-zeznania W. U., k. 117-118.

- zeznania przedstawicieli powodowej spółki (...)

J. k. 123 – 124

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki oparte jest na przepisach regulujących umowę o roboty budowlane określone w przepisach art. 647 k.c. Powódka podjęła się budowy budynku biuro – magazynowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą (instalacje sanitarne) zgodnie z umową zawartą w dniu 23 lutego 2016r.. Roszczenie wynika z obowiązku zapłaty przez pozwaną wynagrodzenia powódce za wykonane roboty budowlane.

Pozwana w sprzeciwie nie kwestionowała, że powódka wykonała na jej rzecz określone prace, a także wysokości wynagrodzenia. Okoliczności te zostały zresztą potwierdzone w toku postępowania. Powódka dokumentami złożonymi do pozwu wykazała fakt zawarcia umowy, wykonania prac oraz wysokość wynagrodzenia. Powódka zatem sprostowała ciężarowi udowodnienia roszczenia i wykazała, że strony łączyła umowa, przy braku jakichkolwiek dowodów przeciwnych ze strony pozwanego.

Spór ogniskował się wokół kwestii wynagrodzenia za usługi świadczone przez pozwaną wobec powódki. Strona pozwana stanęła na stanowisku, że ich wartość jest zdecydowanie wyższa aniżeli wskazała strona powodowa, co w konsekwencji winno skutkować odpowiednim pomniejszeniem roszczenia strony powodowej. Pozwana wskazała, że czynsz najmu zagęszczarki został ustalony na kwotę 45 złotych za dobę, jej wydanie powódce nastąpiło w październiku 2015 roku, zaś do dzisiejszego nie została ona zwrócona.

Należy zauważyć, że reguła dotycząca ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, ciężar dowodu spoczywa na stronie powodowej. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających, jej zdaniem, oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, sygn. akt I CR 45/96). Z tego względu powódka winna była udowodnić to, że strony zawarły umowę, że umowa została wykonana, które to okoliczności zostały wykazane przedstawieniem dokumentu w postaci faktur VAT, w których wyszczególniono zakres czynności oraz wysokość wynagrodzenia i termin płatności. Nadto, powódka przedstawiła umowę, a także protokoły odbioru robót, w tym końcowy.

Pozwana stanęła na stanowisku, że roszczenie powódki winno być pomniejszone, jednak nie wskazała o jaką kwotę, a nadto z zeznań świadka W. U. oraz z zeznań reprezentantów powodowej spółki wynika, że zagęszczarka została zwrócona. Pozwana nie odniosła się do tych twierdzeń, wobec czego Sąd uznał je za przyznane (art. 230 k.p.c.). Nadto, zarzuty strony pozwanej nie mogły zostać uwzględnione również ze względów formalnych, bowiem pozwana nie złożyła zarówno oświadczenia o potrąceniu, a także procesowego zarzutu potrącenia, a tylko w ten sposób mogłoby dojść do umorzenia wzajemnych wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 k.c.).

W świetle dowodów przedstawionych przez powódkę, skoro powódka wykonała obowiązek wynikający z umowy i dokonała zleconych jej prac, pozwana ma obowiązek zapłaty umówionego wynagrodzenia (art. 647 k.c.). Niedokonanie zapłaty w umówionym terminie skutkuje tym, że powódka uprawniona jest domagać się zapłaty na drodze sądowej. Pozwana nie wykazała, aby dokonała zapłaty, czy to na etapie przedsądowym, czy w trakcie procesu,

nie podniosła też, aby obowiązek zapłaty wygasł. Pozwana nie przedstawiła żadnych argumentów, ani dowodów, w oparciu o które żądanie powódki można by uznać za nienależne.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów, z zeznań świadka i strony powodowej. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Sąd pominął dowód z przesłuchania reprezentanta strony pozwanej wobec jego niestawiennictwa na rozprawę w dniu 28 września 2017r..

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 647 k.c. oraz art.481 § 1 k.p.c. należało orzec jak w punkcie I sentencji wyroku. Natomiast mając na uwadze fakt, że pozwana po wytoczeniu powództwa wpłaciła na rzecz powódki kwotę 10 tysięcy złotych, a także to, że powódka w wyżej wymienionym zakresie cofnęła powództwo, a Sąd uznał cofnięcie pozwu za dopuszczalne, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie II sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto o przepis art. 98 §1 i 3 k.p.c oraz §2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Na koszty powódki składa się opłata od pozwu (628 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (7200 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

W punkcie IV rozstrzygnięto o zwrocie kosztów stawiennictwa świadka wypłaconych tymczasowo z sum budżetowych, zgodnie z treścią art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005r., Nr 163, poz. 1398 ze zm.)